Spektroskopia zderzeń elektronowych

Wykład II: Wytwarzanie cienkich warstw skondensowanych drobin

Politechnika Gdańska, semestr letni, rok akademicki 2005/2006

Eksperymenty zderzeniowe w fazie skondensowanej

Motywacja raz jeszcze

B. Boudaiffa, P. Cloutier, D. Hunting, 11 M.A. Huels, L.Sanche, Science **287** (2000) 1658

•Niskoenergetyczne elektrony indukują pojedyncze i podwójne przerwania nici DNA.

Niskoenergetyczne swobodne elektrony w komórce biologicznej są produktem promieniowania jonizującego α,β,γ

W celu lepszej kontroli radioterapii i poznania kolejnych etapów oddziaływania promieniowania jonizującego z biomaterią konieczne są

badania oddziaływania elektronów z DNA oraz drobinami wchodzącymi w jego skład badania oddziaływania elektronów z innymi składnikami komórek

Motywacja raz jeszcze – dlaczego faza skondensowana ?

- Badanie oddziaływania związków biologicznych z niskoenergetycznymi drobinami
- Biodrobiny w organizmach żywych występują głównie w otoczeniu wodnym – to nie jest faza gazowa ani skondensowana
- Eksperymenty z układami biologicznymi są skomplikowane a przede wszystkim trudne w interpretacji
- Można badać ich oddziaływanie z elektronami w obu fazach – gazowej i skondensowanej i wnioskować o wpływie elektronów na komórki, ich składniki etc.

Motywacja raz jeszcze – dlaczego faza skondensowana ?

Dlaczego faza skondensowana?

Kondensując badany związek w otoczeniu innego związku można odtwarzać (modelować) lokalne warunki występujące w rzeczywistym układzie

Przykładowe związki do badania

Tymina

Cytozyna

Adenina

Aminokwasy

Proste i bardziej złożone analogi deoxyrybozy

Różne typy eksperymentów w fazie skondensowanej

Jak przygotować target ?

•Czy właściwości otrzymanej powierzchni zależą od: kąta padania kondensowanych cząstek temperatury

Jak zmierzyć grubość warstwy ?

Adsorpcja drobin na powierzchnie

Oddziaływanie pomiędzy drobiną a powierzchnią można podzielić na dwie kategorie: fizysorpcję i chemisorpcję.

•W przypadku fizysorpcji potencjał utrzymujący drobinę na powierzchni wynika z przyciągającego oddziaływania typu van der Waalsa i odpychającego oddziaływania indukowanego poprzez krótko zasięgowe oddziaływanie gęstości ładunków drobiny i powierzchni. Potencjał fizykosorpcji wynosi zaledwie dziesiątki meV.

Konieczne są niskie temperatury aby zapobiec termicznej desorpcji tak skondensowanych drobin.

W przypadku fizysorpcji wewnętrzne własności drobiny takie jak struktura elektronowa oraz wibracyjna są niezmienione w stosunku do jej własności w fazie gazowej

•W przypadku chemisorpcji powstaje wiązanie chemiczne pomiędzy drobiną a powierzchnią spowodowane transferem ładunku między drobiną i powierzchnią. Zarówno struktura elektronowa jak i wibracyjna drobiny jest zmieniona w sposób mierzalny. Wartość potencjału chemisorpcji jest rzędu 1 eV.

Wyznaczanie grubości warstw

Grubość warstw adsorbowanych na powierzchnię drobin może być wyznaczona na dwa sposoby.

Pierwszy polega na wpuszczeniu pewnej określonej objętości par drobin o określonym ciśnieniu do próżni i wyznaczeniu ilości drobin które kondensują na powierzchni zakładając, że wszystkie docierają do powierzchni. Drugi sposób – pomiary zmiany prądu transmisji.

Grubość jednej warstwy wyznaczonej dwoma sposobami może się różnić o czynnik ~ 3.

Typowy błąd w oszacowaniu grubości – 50-100 %

Typowe grubości warstwy – 10 – 200 Å

Nomenklatura

- Multilayer wiele warstw
- Monolayer monowarstwa
- Submonolayer podwarstwa, pojedyncze skondensowane drobiny
- Substrate powierzchnia na której kondensujemy badany związek

Eksperymenty na wielu warstwach

P. Rowntree, L. Parenteau, and L. Sanche, *J. Phys. Chem.* **95**, 4902 (1991)

Można określić rodzaje procesów
Można przeprowadzić analizę jakościową
Trudno porównywać wydajności procesów
Utrudniona analiza ilościowa

P. Możejko, L. Parenteau, A. D. Bass and L. Sanche, *Radiat. Phys. Chem.* **68**, 215 (2003)

ESD anionów tlenu z O₂ skondensowanego na różnych powierzchniach

M.A. Huels, L. Parenteau, and L. Sanche, *J. Chem. Phys.* **100**, 3940 (1994)

Zaobserwowano silną redukcję sygnału w zależności od rodzaju powierzchni

Woda w niskich temperaturach

Lód (H₂O) może być krystaliczny i amorficzny. Amorficzny lód - drobiny wody ułożone w sposób przypadkowy – brak regularności w ich położeniu i kierunku.

- Krystaliczny lód geometryczne uporządkowanie drobin wody – struktura kubiczna lub heksagonalna.
- Jak odróżnić krystaliczny lód od amorficznego np. badając widmo absorpcyjne – spektrum przy 1.65 μm pojawia się tylko w lodzie krystalicznym.
- Lód amorficzny przechodzi w krystaliczny przy 110 K (- 160°^C)
- Promieniowanie energetyzujące (szybkie elektrony, protony i fotony (np.. Wiatr słoneczny albo promieniowanie kosmiczne, promieniowanie X))
- Mogą spowodować zmiany krystaliczne lód krystaliczny może przejść w amorficzny.

Porowatość powierzchni

G. A. Kimmel, Z. Dohnalek, K. P. Stevenson, R. S. Smith, and B. D. Kay J. Chem. Phys. **114** (2001) 5295

Porowatość zależy silnie od kierunku padania drobin

FIG. 2. Two-dimensional ballistic deposition simulations of 50 ML films. (a) $\theta = 0^{\circ}$, no annealing. The field of view is 130×115 . When no annealing is performed, the resulting films are low density even at normal incidence (density = 0.49). (b) $\theta = 70^{\circ}$, no annealing. The field of view is 150×145 . Large, angular pores develop in the film due to the shadowing effect. The density is approximately 0.39, (c) $\theta = 0^{\circ}$, eight annealing steps. The field of view is 130×65 . If the particles are allowed to "relax" to more highly coordinated sites after initially striking the surface, the resulting films are considerably more dense (density = 0.87). (d) $\theta = 70^{\circ}$, eight annealing steps. The field of view is 130×95 . Annealing eliminates many of the smaller pores, but the large pores associated with the shadowing remain. The density of the film is approximately 0.60.